

Аналіз норм про кримінальний аборт

Рудь Аліна Олексіївна, Абрамова Олена Олександрівна

*курсанти 3 курсу, юридичного факультету
Академії митної служби України*

У сучасному суспільстві кримінальним вважається аборт, проведений людиною не має відношення до медицини і не володіє сертифікатом лікаря акушера-гінеколога.

Кримінальний аборт наражає на небезпеку не тільки здоров'я жінки, але і її життя і, як правило, його наслідки дуже рідко не залишають слідів.

У ст. 134 Кримінального кодексу України (далі – ККУ) говориться, що:

1. Проведення абортів особою, яка не має спеціальної медичної освіти, - карається штрафом від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста до двохсот сорока годин, або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до двох років.

2. Незаконне проведення абортів, якщо воно спричинило тривалий розлад здоров'я, безплідність або смерть потерпілої, - карається обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого [1]. Одна третина всіх абортів у світі проводиться нелегально і в неналежних умовах, внаслідок чого щодня гинуть 500 жінок. Аборт стає кримінальним, якщо робиться не в стаціонарі медичної установи без оформлення всієї необхідної медичної документації. Також неприпустимі грубі порушення лікарем загальноприйнятих правил: проводити аборт під час чергування, у вечірні години, у святкові та вихідні дні, без необхідного обстеження та складання історії хвороби. Кримінальний аборт підлягає кримінальній відповідальності [1].

Закон України допускає переривання вагітності за бажанням жінки до 12-го тижня. Аборт повинен проводитися акушером-гінекологом тільки в медичній

установі, акредитованій вМОЗУкраїни.Вагітністьвід12 до22 тижняза закономможебутиперерванатількиза медичними(туберкульоз, вірусний гепатит, ВІЛ) ісоціальними(більше трьохдітей, розлучення, смертьчоловіка) показаннями.Післяповних22 тижнівплідвважаєтьсяживою людиноюіабортпісля цьоготермінуутворюєсклад вбивства.

Серед причин кримінальних абортів можна назвати такі, як страх перед тим, що про це дізнаються,також небажання або втрата можливості зробити аборт офіційним шляхом.

Необхідно сказати,що уВерховній раді зареєстровано законопроект, що забороняє жінкам добровільноробити аборти. Штучне переривання вагітностівдокументіпропонується дозволититількиза медичними і соціальними показаннями. Але я вважають, що законопроектуразі його прийняттяпризведе до збільшеннячисланезаконних абортівізрастаннюжіночої смертності[4].

На думку депутатів, проводити такі операції можна лише в тому випадку, якщо вагітна страждає на туберкульоз, діабет, тяжкими захворюваннями легенів, нирок, печінки, серця, серцево-судинними і онкологічними захворюваннями; якщо вагітна не досягла 16 років; знаходиться в місцях позбавлення волі; вже має п'ятьох дітей; а також у разі смерті чоловіка або інвалідності вже наявного дитини. Нагадаємо, згідно зі ст. 50 чинного закону "Основи законодавства України про охорону здоров'я", жінка може добровільно зробити аборт, якщо термін вагітності не перевищує 12 тижнів. В окремих випадках він може бути зроблений з 12-ї по 28-й тиждень вагітності за соціальними або медичними показаннями.

В інших країнах, наприклад в Іспанії, 2 роки тому був прийнятий спірний закон про лібералізацію законів про аборти у відповідності з більшістю інших європейських країн дозволяє аборт на вимогу до 14 тижнів вагітності і до 22 тижнів за наявності вад розвитку плоду або загроза для здоров'я. До його введення аборти були можливі в обмежених умовах і рідко в державній лікарні. Були дозволені тільки до 12-го тижня вагітності у

випадку згвалтування або до 24 тижнів, якщо психічне або фізичне здоров'я жінки в небезпеці. Одним з найбільш спірних елементів закону є дозвіл для 16-річних переривати вагітність без згоди батьків. Тим не менш, міністри думають над зміною цієї норми. Переважна більшість із 115 тисяч абортів, проведених у 2012 році відбувся в приватних клініках, багатьма на пізніх стадіях вагітності, виправдовування будувалось на тій підставі, що вагітність створює "психологічний ризик" для здоров'я жінки[5].

В опозиції були присутні католицька група і консервативна опозиційна Народна партія. Протест проти цієї реформа був поданий Народною партією з аргументом, що він порушує статтю Конституції, визнавши, що "кожна людина має право на життя". Постанова Конституційного Суду Іспанії перебуває на розгляді.

Міністерство охорони здоров'я Іспанії досі не публікує офіційні цифри, але підтверджує значне зниження кількості абортів.

В новому Законопроекті України стоїть питання про заборону абортів взагалі, крім випадків, які загрожують життю вагітної жінки. Закон також націлений на зміну демографічної тенденції в нашій країні. Так як в виникненні данної ситуації ініціатор Проекта винить дозволеність абортів.

Але на нашу думку, і дивлячись на досвід інших європейських країн такі зміни можуть призвести тільки до збільшення кількості «незаконних абортів».

Список використаної літератури:

1. Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 р. // Відомості Верховної Ради України, 2001. – № 5-26, - ст.131.

2. Антипова Н.Д. Этические коллизии вокруг проблемы аборта в рамках различных ценностно- мировоззренческих ориентаций/ Н.Д. Антипова //Вестник Московского университета. - 2005. - № 1: Сер.7 Философия. - С. 107-119

3. Завальнюк А.Х. Судово-медична експертиза статевих станів та при статевих злочинах // Лекція для студентів. - Тернопіль. - 1998.

4. Лебедева О. Артифициальные аборты у девочек-подростков: профилактика осложнений и реабилитация репродуктивной функции/ О. Лебедева //Репродуктивное здоровье женщины. - 2005. - № 3. - С. 145-146

5. Черевко К. Кримінально-правова та кримінологічна характеристика потерпілої від незаконного проведення абортів //Юридична Україна. - 2009. - № 2. - С. 98-105.